

de Stykker, som Publikum egentlig satte Pris paa, men spiller Stykker, som ingen brøder sig om at se, og sender de andre Stykker, som Publikum netop ønsker at se, til Sekundteatrene eller til Udlandet. Lige over for saadanne betydningsfulde Forfattere som Bjørnstjerne Bjørnson og Henrik Ibsen har Teatret jo stillet sig paa en høist betænkelig og mærkelig Maade. Det er det, jeg vil tillade mig at henlede den ærede Kultusministers Opmærksomhed paa, om der ikke ved Teatrets Styrelse gør sig noget gældende, som den ærede Kultusminister ved andre Lejligheder har udtalt sin bestemte Afky for; gør der sig ikke ved Teatrets Styrelse noget gældende, der hedder Tendens? Er det kunstneriske Hensyn, der tages, eller er det ikke visse moralske og muligvis politiske Opfattelser, der bevirke, at et vist Stykke, som maasse vilde trække fuldt Hus og altsaa skaffe Teatret Indtægt, bliver kastet, fordi det ikke finder Maade ifølge sin moralske og politiske Betydning for en Censur eller for den ærede Kultusminister? Der synes jeg, at vi ikke skulde have Tendens, og naar den ærede Minister blot vil påse paa at lade Tendensen godt paa Hovedet, hvor den rækker sit Hoved frem, tror jeg ogsaa, at den ærede Minister vil være i Stand til at skaffe os et langt bedre finansielt Resultat ud af Teatrets Styrelse end hidtil.

Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 13 ser jeg, at Udvalget mener, at Kultusministeren skal være Dommer over, hvorvidt en vis Understøttelse kan vedblive, eller, som den ærede Ordfører i Dag sagde: sammeligvis kan vedblive, og det er derfor, man har villet nedsætte denne Konto med 1,000 Kr. Hvis det at nedsætte denne Konto med 1,000 Kr. nu fører til, at den Person udelukkes, som er bleven nævnt som en af dem, som skulde have Understøttelse paa denne Konto, som har haft den tidligere, og som under Forhandlingerne i Folketinget, i Folketingets Finansudvalg maasse endog ogsaa er bleven nævnt ved Navn paa Listen (Modsigelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet), saaledes at det bevilgede Beløb paa den Maade allerede er optaget paa Forhaand, vil den ærede Ordfører jo se, at han stiller Ministeren i en meget ubehagelig Stilling. Thi naar den ærede Minister nu skal til at udgive disse 30,500 Kr. — bliver det altsaa — og det støtter ham paa de 1,000 Kr., er der jo en, det maa gaa ud over, en eller flere, og saa vil det efter den Motivering, som Udvalget har givet i Betænkningen, og som den ærede Ordfører gav i Dag, idet han brugte

Ordene „upassende“ og „ufømmelig“, jo meget let komme til at faa Udseende af, at den Person, som det kommer til at gaa ud over ved denne Nedsættelse med 1,000 Kr., har opført sig „upassende“, „ufømmelig“, og det er derfor, han ikke faar denne Understøttelse. Det er meget muligt, at den ærede Minister slet ikke tilsigter at give en saadan Kritik af eller sætte et saadant Præg paa den Mand, der ikke kan komme med. Det kan være ganske andre Hensyn, og da navnlig det Hensyn, at da Landstinget har berøvet Ministeren 1,000 Kr. paa denne Konto, er han ikke i Stand til at give denne Understøttelse. Men efter hvad her nu er gaaet forud, og efter den nu givne Motivering, vil det absolut komme til at se ud, som om den ærede Minister til den, der bliver forbigaaet, vil sige: Du har ført dig ufømmelig og upassende op, vi kunne ikke længere give dig denne Understøttelse. Og naar den ærede Minister selv kommer her og siger: Jeg ønsker ikke den Begrænsning, det er ikke rigtigt, hvis Landstinget vil stille mig i den Situation, saa ved jeg virkelig ikke, hvorfor vi her blot for at hævde et saadant Princip, som den ærede Ordfører udviklede, skulle nedsætte Bevillingen med de 1,000 Kr., saa meget mere som der virkelig ikke er nogen logisk Forbindelse mellem Begrundelsen og Resultatet. Det kan være meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at denne Konto, som er beregnet til midlertidige 2-åaarige Understøttelser, ikke bør bruges saaledes, at det bliver til permanente, livsvarige Understøttelser. Det er meget rigtigt, men derfor kan den jo godt have det Beløb, som den nu staar med, nemlig 31,500 Kr. Ja, den kunde jo ogsaa forøges; at ville give en saadan Opfattelse, som er rigtig i og for sig. Udtryk kan lige saa vel se ved at sætte Bevillingen op med 1,000 Kr. som ved at nedsætte den med 1,000 Kr. Man vilde derved lige saa godt faa pointeret, at det ikke skal være en faststaaende Bevilling, men at det er et Beløb, vi stille til Ministerens Disposition til Uddeling af disse 2-åaarige Understøttelser efter hans Skøn. Jeg tror, at den ærede Minister vilde ikke have noget imod at tage de 1,000 Kr. mere, og derved vilde Ministerens Stilling blive behageligere. Den ærede Minister har sagt, at det maasse vilde volde ham nogen Bæmselighed, hvis de 1,000 Kr. bleve tagne fra ham, og hvorfor skulle vi saa gøre det? Eller ligger der noget bag ved Sagen, saa lad os saa det frem; men er det blot for ganske almindelig at hævde det Princip, at midlertidige Bevillinger ikke maa blive permanente, tror jeg